

id perpetuo apud fiscum remanebit. Constat ex iis verbis dei. S. Cornelio Felici. Quia posse prius ipso mori: quasi dicat, & tunc non conques fideicommissum, sed id apud fiscum debere manere. Et si tradunt vniuersit, & specialiter Peregrinus de iure fisci, p. 5. tit. i. n. 69. Baiardus addit. ad Iur. Claram, lib. 9. 7. 8. 13.

Limanum tamen, quod n. 8. diximus, ut vifusfructus delinqentis eo viuenti pertinet ad sicutum, nisi vifusfructus relata est ei vifusfructus; tunc enim vifusfructus ad vxorem pertinet, quamvis tempore, quo relata est, haberet ex eo matrimonio filios. Quia quamvis vifusfructus favore filiorum resolutur in alimenta sola, cum tamen in hoc case peruenire debat ad extraneum, nempe, sicutum, & sic certe filiorum favor, verus vifusfructus ad vxorem pertinet. Sic Hieron. Gabriel conf. 18.4. n.4. vol. 1. Bataard ad dit. ad Iulianum Claram. q.7.8. num. 3-4. Quod vtique procedit, quando filius ille inciderit in crimen confiscatione dignum; tunc enim non confiscaburea pars, quae detrahebit vifos alimenta pertinere debet ad filium, sed totus vifusfructus perirebit in poterum ad matrem.

Hinc deducitur bona maioratum non posse ob delictum possessoris, qui eius primus institutor non est, ita confitari, ut in perpetuum apud fiduciam permaneant. *Cat. ex dictis n. 8.* Cum huiusmodi bonas sit faltem ex ipsi maioratus in institutione tacite prohibita alienari, ut n. 1. explicum est. In quo frequenter in ea addi sunt expressa alienationis prohibitus. Er quidem si exceptuari tria crimina, nempe, sodomitiae, lascivitatis diuinæ, vel humanæ, de quibus est specialiter agendum in hac quaest. n. 3. 4. res est apud omnes competenta. Ut optimè ait *Molin. lib. de primogen. c. vlt. n. 1.* et latissime eam probat usque ad n. 10. Et ratio fundamentalis est, quia, eti possessor maioratus non solum vsum fructus, sed etiam dominium bonorum maioratus habeat, iuxta veteriorum sententiam, ut dominium non est omnino absolutum, sed dum vivit, ac cum onere, ut post eius obitum succedant alij vocati; ac proin die successores non a proximo possessor, sed ab institutore, a quo vocati sunt, cum maioratum accipiunt. Quamobrem delictum huius possessoris minimè poterit nocere iuri per successores acquitudo ad eum maioratum, post obitum poss. florit, ut eo primentur contra primi institutoris voluntatem. Dixi autem ob culpam possessoris, qui primus institutor non est, quia quando est primus institutor, dicimus a n. 59.

12 Gaudiebit tamen fiscus commoditatibus, & fructibus omnibus, ac molumentis, ex eo maioratu confusigentibus, dum pollesfor ille vinit, & solum perirebant ad successorem a tempore mortis delinquentis huius possessoris. Quod fatentur vniuersitati citandi pro vtraque lentiuitate n.14. et 15. quando sola elactitia alienationis prohibito.

13. Intellige tamen, quando es delinquens possidest tempore condemnationis maioratum, si enim successio nondum ad ea cum delata sit, non gaudebit fiscus eius fructu. Quia cum nondum delinquens comparari eius dominium, eo quod in maioratum non successerit, fiscus eius fructu nullo alio modo poterat alienare, ita nec per delictum, transmigrando ad fiscum. Sic Molina. 4 de primog. c.vii.m. 24. Aliam etiam limitationem apponemus m.

¹⁴ Sed etiam difficultas est, an quando in quibus con-

¹⁴ Sed gradimini difficultas est, an quando in quibuscum
bonis alienari venturum a maioribus, est expressa
a tenetis prohibito, nec operetur, ut nec fructuum
commoditatis pertincent ad sicutum duranti possessoris
delinquentia vita, sed ita si pertinente ad sequentem
vocabum: Duplex est sententia. Prior sustinet adhuc com-
moditates illas confitetur. Dicitur primum, quia possessor
delinquens erat versus illorum fructuum dominus, duran-
tia vita, poteratque eos quilibet contractu liberare alien-
are, nec succellet mihi illum in eos habebat. Ergo cum
omnia delinquentia bona transirent in sicutum, hi quoque
fructus transibant. Secundo, quia ea alienationis prohibi-
to erant tendit, ne succellosibus prauidetur. At
ex hac publicatione fructuum in possessoris vita, nullum
succellosibus damnum imminet, utpote qui illo viventi

els potuit non erant. Tertio, ex I. statim Flora, 48.5. Cor-
sello Felici, fl. de ure fiscis, vbi vniuersitate & indistincte de-
cumentorum bona fide commissi libet & publicari, quoad
fructus, dum delinquens vixit. Nec vila commoda dif-
ferentia ratio assignari posset, quod hunc effectum, inter
exprimam & tacitam alienationis prohibitionem. Quar-

ex l. *Filiis familiæ*, 117. §. *Dini*, c. 1. *ff. de leg. 1.* ibi: *Sed haec non creditoribus, neque fisco fraudi esse.* Vbi clare decentius expressum teclarioris prohibitionem non posse in creditoriis aut fisci frandenti cedere. Nec valit solutio *glossæ ibi*, *Fisco*, vbi aut intelligi de creditoribus teclarioris & de fisco, quando teclarior ipsi ex vestigalibus, aut ex alia ratio caliquid debet. Quippe iuxta hanc solutionem in effusissima nunc mentio, cum in eo cuncta, tanquam verus illus defuncti creditor, claudatur sub aliis creditoriis. Quinto, quia quaevis alienationis prohibito intelligitur et voluntaria, non autem de necessaria. *I. Alienationis ff. familiae erit.* & ratio est, quia alienationes necessarias, ut propter a legge inductas, nullus primatus impedit potest, ut propter ut impedit nequit leges habere locum in his discessione.

impedit nequit eis habere locum in sua disponitio-
ne. Nem propter ff de legat. 1. At haec fructum alienatio ob-
sessoris crimen est necessaria, non enim ex delinquen-
tia voluntate, sed ex lege si dispositione configuratur. Vt in om-
ni. Peto. 71 §. Prudim. ff de legat 2. ibi: Prudim, quod nomine
mitia relinquitur, si non voluntaria facta sit alienatio, sed bona
reis veneant, tandem restare emptor abet, quando debitor
boni non vendit, post mortem eius non habuitur. Vbi ex-
cellit alienatio non prohibetur, deciditur non ob-
ligatio in rem venditioni, ad soluenda possessoris
bita, dum ille vivit. Ergo non impedit conficationem
illici vita. Et video pro hac sententia est spectulator, sit de
cidit. 8. Quoniam in q. 40. n. 63. vbi loquens de feudo alien-
ti prohibito, relatis variis sententiis, concludit eius frus-
tis publicandois ob possessoris delictum, dum ille super-
suerit. Atque in propriis terminis eam docent Olrad.
ff. 17. n. 18. Roman. S. Confluent. 25. § finali; num 11. ff. folio
trist. Hippol. de Mafiliis singulari. 314. n. 4. Paulus 9. Dini.
1. & ibi latriline probans, & soluens contraria, Runne 17.
vij. pte ad 50. Alciatus ibi. n. 4. & 5. Bologn. n. 33. addens
non solam esse verum, quando prohibito alienationis
simplicia verba haberet, sed alia quoque prægnantia,
si prohibitus adderet se velle, vinclatenus ea bona ex
familia excant, vel ut non tricantic in alienam perfon-
am. Quia ea verba non impedit oss. sive fieri illa-

.14. Greg. Lopez l. 6 v. Quia non pudeat, q.
partie 6. Ant. Gomez l. 40. Tauri. n. 91. rei
im. Molina lib. 3 de primogenit. l. 20. n. 9. & lib
de decs. 352. fin. Molina nostra Societas te
l. 470. col. 9. ver. Id preterea. & 10.3. dph. 51
et Iulium Claram. lib. 5. q. 9. 29. & Pa
di disputata, deinceps lib. 5. t. 1. nro. 101.
occurrenti defendisse hanc opinionem
et ratione Iacob. Tauri. n. 91.

*re tenere Iwan. Lupus c. Per vestras, in praemio,-
e de domini inter regnum & sacerdotium.*

*de don, inter vivum & p.vr. vbi ab solutio air. comi-
tus maioratus, ac pro se allegat s. Dni, qui lo-
tut etiam (vt proxime cum reutili) quando est expresa
nandi prohibito. Atque in distincione quod quens de maio-
te tener Sayo in clavis regia, l. 9. t. 7.n.7 fin.*

*Ostrior fententia (cum tanquam multo probabiliori 15
areo) sufficeret in fundo fructus non publicari etiam
autem possessoris vita, sed statim ea bona cum fructibus
incedere ad sequentem vocatum. Probatum primò, quia
duae commoditas in hac specie non est separata a rei
minimo, sed cum eo est annexa & coniuncta iuxta no-
ad textum *Et ex tempore, s. Vbi autem, s. de re vendit,
re fecit rerum illarum dominium nequit ad tunc
sitibz ob expresse prohibitionis alienum dñm, sed transfir-
mitur vocatus; ita de fructibus dicendum est. Quare**

fferentia, quam tradit hæc sententia inter expressam tacitam alienandi prohibitionem, immittit hunc fundamento, quod fructus in hac specie sequantur dominium, et cum tunc dominium illorum bonorum neque etiam et vita possesso in aliud transire, ita nec illi fructus, sed transibunt can domino bonorum ad sequentem voluntatem. Arquando est sola tacita prohibito, dicunt dominum illorum bonorum potest alienari in aliud, ad temus vite possessoris, iuxta discrimen, quod num. 1. tradidimus inter expressam & tacitam alienandi prohibitionem, & fructus possunt in aliud transire, & promte confabuntur pro tempore eius vite. Secundò, quia cum tacita alienandi prohibitioni conffiguntur ex ipsa fiducia confusa, & majoratus in institutione, addatur alia expressa, plus debet operari; arque idem vel mirum, si operetur, ne fructus possint a domino separari ob bonorum possessoris publicationem. Tertiò, ex L. Imperator, 12. & L. Rose, 21. s. de eidem cons. argi libet, vbi Firmus legatus tres tertios Marianos, has leges, ne alii seruirent, & sic perinde facti, ac feo-rum alienationem expresse interdicteret, posse autem bona eius legatarum publicare sunt, & decadunt illi textus eos feruos non venite ad fiscum, sed statim conffigunt libertatem, non alter, quanum ille legatarius seruos illos voluntaria- mente alienaret. Ergo bona expresse prohibita alienari, nullius tenustramentum in fiscum. Ne proficit solario, quam tenustr aduersari, nempe, in illis turbibus alienatio non interdictam fuisse fauore ipsorum seruorum, ac facta alienatio relatum esse illis libertatem: & idem vel mirum, si liberratorem obtineat, sine alienatio necessaria, sine voluntate

litorium contingat. Nec oportet naturalem legatum mortem condemnari expectare, ne interim contingat fermentum decedere, & illius morte legatum liberatus extinguiri. Non (inquam) solutio hæc satisfacit: nam ideo publicatione bonorum obincertum libertas, ne fessilli contractatores voluntatem in alterius, nempe filii, ferentur imcidant. Ergo pari modo ne bona in extraneam personam, qualis est hic, aduersus testatores interdictum transire, pertinebunt secura publicatione ad alios vocatos. Hæc etiam sententia constabit magis ex iurione contrariorum rationum, quam n. 33 ponemus. I ideo pro hac sententia citandum est communiter Bartoli d. I. Imperator, n. vniue. & I. Si finita, 15. §. Si de regalibus, 13. ver. Tertio obstat si de domino infuso, & I. Siqui in tantam, 7. n. 12. C. unde vi. Alexan. d. S. Si de regalibus, n. 36. & ibi Romanu. n. 11. Baldus l. Legaturius in fine, ff de excus. tutor. Barthol. Seicinus conf. 2.65. mun. 38. vol. 2. & cons. 111. n. 22. vol. 1. Grammaticus decis. 10. 39. n. 29. fine, & duplicit seq. Gorazdinus conf. 10. 3. n. 21. init. Capula confil. ciali s. n. 3. Boerius decisione 178. n. 6. Rainius confil. 1. 29. n. 4. 20. r. Cheffena. us in confundit. Burgundia. rubrica 1. 29. n. 19. principio, n. 1. Hj. s. l. de Marsiliis. final. n. 19. 4. ff de sursum. dicit. ann. indic. Cottani. enorabilium iuriis. v. Conjuratio bonorum, in fine, in quo pater præterit filium bonitatem, vers. Et ideo dicitur communiter Doctores. Rolandus conf. 10. nu. 25. & 26. & c. 57. n. 8. v. Emmanuel Suarez in Justitia hebreorum receptaculum s. ent. lit. A. Alienari, n. 160. & ibi Tobias Nonius conf. 97. 21. vol. 1. Joan. Garcia de cespedes. c. 10. n. 48. Sed Doct. 2. res. non latius explicant suam mentem, solum enim dicunt bona expresse prohibita alienari in favorem aliquorum, non publicari: & eodem modo loquuntur Petri de sedis de communiſu quafi. 8. n. 11. 4. & multi seqq. Crasis de sufficiōne ex tempore, & ab infeſto. statim in principio, §. 1. num. 16. Quare possumus explicari de confirmatione perpetua, atque adeo, ut non negent confirmationem fructuum durante condemnatione vita. Sed etea vera blankum, & Petri, & Crassis male possunt ita declarari, quia referunt prole Alexandrum statim allendam, cuiusque fundamenta innituntur, qui precipuus auctor huius sententie est. Atque in propriis terminis haec sententiam tenuit Alexand. statim proponens confil. 23. n. 3. v. que in fine, vol. 1. Curtius junior confil. 20. n. 10. & II. Iasoni. Filii familiars, 117. §. Diu. el. 2. in 2. leđum, ragorabilis. 6. n. 19. ff delegati. & ibi Ripa n. 47. Idem Iasoni f. finali. §. Sed quia nostra, n. 1. notab. I. Community delegatis. Marcius Socinus Iunior d. S. Diu. n. 39. & ibi Ambrosius de Opiziano.

A. Molina lib. 1. de primogen. c. 10. n. 10. & duplicit seq. & lib. 16. c. vlt. 4. 11. & 12. nutrit hanc sententiam cum priori condicione, vt prior velitas viſus fructus comoditas ex transire in fructum posterior autem non transire verum viſus fructus eius, arque ita eam differentiam constituit inter tacitam & exprefſam alienandi prohibitionem, vr quando est sola tacita, vs viſus fructus tranſireat in filium; ut quando est exprefſa, tota illius eō notabas. Quippe translato iuri viſus fructus est quādam alienationis species: iecūs de translatione foliūs commoditatibus. Et facetus ex c. pl. II. n. 12. parum diffare inter vitrumque loquendū modum, quod attinet ad filii viſitatem, & dannum successorum in ea alienari prohibita, & telle questione, quasi de nomine. Cūn iuxta vitrumque loquendū modum, eadem & integrā viſus fructus illorū commoditatē percipiunt fiscus foliūs cōpissellōris vitae tempore, aea priuiter lequens vocatus. At hoc discimus concordiamque impugnat Molinae nostra Soc. Iefu. I. de iust. disp. 4. 70. col. 9. ver. id preterea, & tom. 3. diff. 656. n. 6. dicens iuxta priorem opinionem, siue prohibito alienationis ut exprefſa, siue tacita, non transire in filium verum viſus fructus eius, sed taliis illius commodatates. Quia ius viſus fructus est pecunia, nequit qui a vero domino separari. Finitur autem, Inſit de viſus fructu, ac proinde effect alienatio dominij ei illius prohibiti alienari: hæc autem alienatio pugnat cum hinc exprefſa, siue tacita alienandi prohibitione. Ceterum querentes noster Molina ait pugnat cum tacita alienandi prohibitione translatio nimirum dominij eorum bonorum pro tempore vita poſſessoris, id non approbo. Quia et probauit cum sola exprefſa pugnat, ac proinde optimè potest dici, quando est si la tacita alienandi prohibito, transire in filium dominium, ac ius viſus fructus illorum bonorum pro tempore vita poſſessoris, quale apud illum poſſessorum erat. Concordiam tamen illam, quam prior Molina tradidit duplicitis propofita sententijs, cœlio omnino recaudiemus. Quia difficultimum est credere, ne dicamus impossibile, tot Doctores gravissimos in re tam iusta & vulgari, qualis est differentia interius viſus fructus, & eius commodatates, erait, atque adeo inīstūtū in questione de nomine, ac propoliue multas rationes, solum sequere contrarias. Preterea, quia pallium & promulgue Doctores vitruumque sententiae vitrum viſus fructus, & eius commodatates, quasi quadam hanc confirmationem viſupantes viſus fructus pro eius commoditate. Quare dant posteriori sententia negat.

vsum fructum confiscari, quando est expressa alienationis prohibitiō, et vero loquuntur de vissus fructus commoditatē. Vt optimè annotat *Peregrinus de iure fisci*, lib. c. t. 1. n. 9. fine.

Populi etiam et regum regnorum etiam
Quod etiam inde concluditur; nam futuris haec potius
sententia, post condamnationem possessorum regi prohibita expresse alienari, cum defensio illius vocatis: quod non contingeret si commodities confiscarentur. Nec Doctores, quos prole prior Molina afferit, id dicunt, nec aliquid iuvant.

17 Atque haec posterior sententia, quam amplectimur, variis modis ampliatur. Primum, ut habeat verum, etiam quando dilata fideicommissum, in quo est sol faciat prohibitus alienationis, interdiceretur expresse diuisio eorum bonorum. Quia huiusmodi prohibitio vim habet expresse alienandi prohibitions: diuisio enim appellatur alienatio, lib. Si papulorum, 7 statim in principio, si de rebus eorum. Et probat Rainius consil. 117. n. 19, vol. 3. Et quamvis de hac ampliarie dubiter Peregrinus de iure sive filii, lib. 5, cit. 1. n. 98, vers. Quam tamen conclusione: ut illam docent Rainius consil. 23. n. 15, lib. 5. Rolandus consil. 84 a. n. 35, vol. 1. Tobias Nonius consil. 97. n. 43, vol. 1. Farnicatus in suspiracis, in nova edit. n. 1. p. 1. ita de delictis & penis, q. 25. n. 31. Atque idem est dicendum, quando non est ita expressa alienandi prohibitus, sed potius fideicommissum apposita est clausula. Quia volo bona perpetuò conservari in familia, vel agnitione. Quippe ex ea clausula inducitur expresa alienationis prohibitus. Sic Iulius Clarus in sua practica, lib. 5, receptar. quod. 1. 78. n. 10.

Secundò ampliatur, ut habeat verum, quamvis non sit
absolutè alienum prohibiti, sed extra certum personarum
genus, ut extra familiarium. Quid militent rationes u.
15. traditæ. Et quamvis *imola* 1. si finita, 15. n. 5. si de *vigilabilis*
bis, n. 4. si de *danno infecto*, teneat contrarium, dicere enim
emphyteofum priuati prohibiti alienari in potentiore,
aque ad eum in certum personarum genus, transire in siccum;
cò quodca' probitio alienari ita literata non excludat
alienationem legalem, qualis est hac. Et contrarium etiam
tener *Alexand.* in addit. ad *Bartol.* aut *Ingrisi*, lit. C. v. In
Ecclesiast. *C. de fucorant.* *Ecclesi.* & *Bosius* in sua *præfatio*, tit. de
bonorum publicatione, n. 42. vacillat, nunc in yaac, nunc in
alteram partem inclinans, & dicit contrarium posse opti-
mè defendi. At hanc ampliorinem videtur tenere *Barto-*
l. Si quis in tantam, 7. n. 12. C. vnde vi. *Alexand.* *confil.* 23. n. 6.
vol. i. vbi dicunt prohibita alienari fauore tertii, & vedent
fauore mariti, aut fauore certi generis personarum, non
transire in siccum. Et consequenter omnes DD. allegati
n. 15. pro nostra principali intentione videtur tenere hanc
ampliationem. Quia omnes illi hos tanquam principales
eius sententes auctores referunt. Erta *Bosius* in n. 42. fac-
tetur esse communem, ac præfixa receptam, & can quoque
tenent *Ant. Gabriel* in sua *communib.* opin. lib. 7. tit. de *crimi-*
nibus concil. 24. fine. *Farinacius* et quasi 25. n. 32. dicunt ab ea
minime recedendum esse, tanquam à communib. & rece-
pta præ.

19. Limitatur etiam predicta sententia aliquibus modis.
Primo, ut non procedat in delictis comprehendit in bulla
Sexti V. edita anno eius Pontificatus contra bannitos, &
quod si facinoros. Quia in ea bulla expresse decidit eorum
delinquentia bona publicanda durantierum vita,
non obstantibus quibuscumque fideicommissi, sublitionibus
ac dispositionibus testatoris, sub quibus verbo
forma, etiam tristissimi misericordia & cautelis conceperat. Sic
Evarnus ed. q. 2. num. 39. fin. addicte cum Sforza Oddo
cons. 35. a. 7. n. 1. r. quenam finem, sive latifundia id probanti, hoc
non extendi ad alia delicta non comprehensa in eabulla.
20. Secundò limitatur, ut intelligatur, quoties alienatio in

prohibitio est valida. Quippe invalida nil operari potest.
Sic Farinacius cal. quest. 25 n. 48.

21 Hinc deinde ut, quando condemnatus est descendens, posse sicut non obstanti alienationis prohibitione de- ducere illius legitimam. Quia in ea nullum grauamen apponi poterit; & ideo instas bonorum liberorum confabur. Sic Iulius Clarius dictaqueſt. 78. n. 10. Et multis alii citatis Eatinacis ea queſt. 25. n. 40. qui vendens est quae ad

15. vbi latè tractat, quando id onus legitima x imponiv-
at, & sic non conficitur. & ibidem etiam disputat,
ando Trebellianæ publicetur.

Tertio limitatur, ut non procedat quando pro prohibito
enandi non est simplex, sed limitata ad concretus, ut
ia disponens interdixit (olam alienationem inter viros,
ne enim ea bona ad finem transirent. Auctor ita docent
is citatis *Peregrinus de urensis* c. lib. 5, t. 1, n. 98, *in fin.* *Balar-*
addit. ad Iulianum Claram, lib. 5, quesit. 7, 8, n. 43. *Riminaldus*
in conf. S. 4, n. 89, fine. & 290. addens transire ad iucu-
m sua causa, nempe, ut restituat sequenti vocato post
indennitate mortem.

Vltimo limitatur, nisi omnes perfōrēt, quantum causa 25
eradicūtūlariā, defuerint, &c sic fideicommissum sit
in delinquētūs perfōrēs extingūendū, tunc enim ea bo-
in fiscum transiunt. Quia cūm iam nullus extet, cui
nā restituētū sit, cessabit proibitiō cessanti eius
sā. Sic Hippolytus de Marſiliis singulari 31.4. na 3. Farinacius
egato Mandellus et quāst 25. q. 4. 9.

Quo autem opinione varietas eunterit, & fidiconta
qua sicutunque, & bona prohibita alienari, ac maioratus
n veniant ad hincmodo aliquo, etiam quod fructus,
ranti posselloris vita, est optima cautela, ut testator aut
fideiutor illius munera aut fideicommissi, disponat ut
ipso, quod possit fieri eauerit aut flaverit de com-
modo delicto, cu[m] annexa sit bonorum publicatio, amit-
eant maiora uia aut fideicommissum, & ad sequen-

Secundò ampliatur, ut habeat verum, quamvis non sit
absolutè alienum prohibiti, sed extra certum personarum
genus, ut extra familiarium. Quid militent rationes u.
15. traditæ. Et quamvis *imola* 1. si finita, 15. n. 5. si de *vigilabilis*
bis, n. 4. si de *danno infecto*, teneat contrarium, dicere enim
emphyteofum priuati prohibiti alienari in potentiore,
aque ad eum in certum personarum genus, transire in siccum;
cò quodca' probitio alienari ita literata non excludat
alienationem legalem, qualis est hac. Et contrarium etiam
tener *Alexand.* in addit. ad *Bartol.* aut *Ingrisi*, lit. C. v. In
Ecclesiast. *C. de fucorant.* *Ecclesi.* & *Bosius* in sua *præfatio*, tit. de
bonorum publicatione, n. 42. vacillat, nunc in yaac, nunc in
alteram partem inclinans, & dicit contrarium posse opti-
mè defendi. At hanc ampliorinem videtur tenere *Barto-*
l. Si quis in tantam, 7. n. 12. C. vnde vi. *Alexand.* *confil.* 23. n. 6.
vol. i. vbi dicunt prohibita alienari fauore tertii, & vedent
fauore mariti, aut fauore certi generis personarum, non
transire in siccum. Et consequenter omnes DD. allegati
n. 15. pro nostra principali intentione videtur tenere hanc
ampliationem. Quia omnes illi hos tanquam principales
eius sententes auctores referunt. Erta *Bosius* in n. 42. fac-
tetur esse communem, & præfixa receptam, & can quoque
tenent *Ant. Gabriel* in sua *communib.* opin. lib. 7. tit. de *crimi-*
nibus concil. 24. fine. *Farinacius* et quasi 25. n. 32. dicunt ab ea
minime recedendum esse, tanquam à communib. & rece-
pta præ.

19. Limitatur etiam predicta sententia aliquibus modis. Primo, ut non procedat in delictis comprehensim in bulla Sixti V. edita anno I. eius Pontificatus contra bannitos, & quodam facinorosis. Quia in ea bulla expresse decidit coram delinquentiis bona publicanda ducas in eorum vita, non obstantibus quibusunque fidei commissis, sublitionibus ac dipositionibus celsatoris, sub quauis verborum forma, etiam si recte misericordia sua & caritas ne conceperet. Sic Farinacius ed. q. 25. num. 39. sive: addicq; ne cum sfortia Oddo conf. 35. q. 4. n. 6. in finem, vol. 1. latifunditer id probant, hoc non extendat ad alia delicta non comprehensa in eabulla.

20. Scendit limitatur, ut in colligant, quoties alienatio non prohibito est validus. Quippe invalidum operari potest. Sic Farinacius ed. quaq;. 25. n. 48.

21 Hinc deducitur, quando condemnatus est descendens, posse sicutum non obstanti alienationis prohibitione deducere illius legitimam. Quia in ea nullum grauamen apponi potest: & ideo instas bonorum liberorum confabur. Sic *Iulus Clarius dictaque*. 78.10. Et multis aliis citatis *Earinacina* ea quest. 25.n.40 qui venditus est quae ad

orem. Quippe **duum** à **puncto** commissi de*liet* ius in illo
cum bonorum **commoditatis** fucus acquisitio, non po-
test esse iuris primi. Sed iure opem *Molinae Societ. Iesu ad.*
dis. 65. n. 11. hanc **litionem** reiecte, dicimus vero
modo adiecta clausula, excludit **ficum**, & **commoditatis**
illarum ab **lequentem** votum patimur. Quia non virtuous
modo facta, si disponitur ante **communium** de*lietum*, &
se difficultates cesserint, qua circa hoc moueti possent
caueraient impetrare a principi conformatio*nem* predi-
cata clausulam ut disponent **tuam** mente*m* de*clarat*, dic-
tis **le** eam **prohibitionem** p*incipitaliter* et apponere gratia
conferuntur ea bona tua famula, & non causa de*fran-*
dandi sed *Sic Maxima* de*dictum* *co*n*tra** s. 37. v*er*s*o** *ad*dition**
ramen *f*ili*o***. *F*ac*tu*is*** *e*adem** *qu*od** *25. m*o*19. C*o*n*tra*** 30.****

consequenter ante villum ius ad eas commoditates acquisitum fieri, qua nunc facta sit in tempore, quo delictum committetur, & sub conditione si committatur, & in tempore, quo ius ad eas commoditates fieri acquirentur, non premis illius modi dispositione, nil est, quod ius disputationis valorem impedit. Nec enim facta statim commissio delicto acquiri iuris in eas commoditates, quando iuxta iuritatem dispositionem est praeventum, ne fieri id ius sequitur. Hoc etiam aperite innat Am. Gomez in praerelatu, his enim verbis apponit predictam limitationem. Praterquam si per disponentem sit dictum, quod facta, vel attenuata alienatione, vel delicto, statim transibant bona in sequentia secessorum. Quia tunc bona non transibant in sequitur etiam durantia condemnatorum, nec etiam, quod commodatus item & perceptio- nem fractum. Vbi notanda sunt ea verba, facta, vel attenuata, quibus aperite significat ut referre, huc institutor dicas, attenato deducto, quod contingit ante quam committatur, nunc dicat, commissio iam deicto.

6 Arque similiter excludetur hicus, si institutor determinat, ne bona illa erit brevi tempore momento penes alium
a successore relictum, vel ne bona illa publicando ob de-
lictum, etiam quoad fractus ducatur possellos vita, sed
statim in legione cum successore remaneant. Sic Anton. Gar-
mez, n. 24. relata. Et probat ex Imperator, s. de fiducia commis-
sionis, vbi deciderunt et atore legant alicui fons, ea lego,
ut nullius feruant, sed communi penes legatum sit,
eos non publicando ob legarij delictum, sed statim
libertatem adepturos. Et ad hoc ait commendari hunc
textum à Bartolo, *Alexandro & Segura*, quos ibi refer. At-
que valere cum prohibitione, quamvis expresse interdi-
cetur a disponente transitus eorum bonorum in fiscum,
tenet alius relatis *Farnacius*, et quip. 15.3.2. & 24. Et pro-
bat eidem rationibus n. 24. allatis. Idem traducte *Bosius*
in sua practica, et a bonorum publicatione, num. 50. Tello l. 27.
Tauri, n. 19.

27 Quod si opponas doctrinam Bartoli ut ei contra dicatur, s.
n. 9. q. de stat. & Ant. Gabriels in sua communione opinione,
lib. 7. tit. de criminalibus. consl. 2. n. 7. videtur adhibiti
num in fraudem fieri non vare. Respondeo cum Basso
eadius de doctrina bonorum. n. 30. Farcinatio eadem quod. 15.
n. 26. Tobia Novio conf. 9. 7. u. 3. vol. 1. doctrinam Bartoli acci-
piendam est. quando disponens est ille, quid deliquerit aut
delinquere et peccare contumeliam ex ipsius Bartoli vec-
tibus. ibi: Non publicari. tis qui dicat. Donatio, si contingit bona ex
enim non obstat. etea proibito confusio-
nem facit. sequitur in delinquen-
tis potest. etiam precepsus eadetur. At Iesus est
quando dis-
ponens non est, qui deliquerit, aut delinquere
cogitau-
t. in euentum delicti aliorum disponit: tunc
e. m. dicitur in fraudem fieri disponere, sed potius ut
aliquandi delictum caueant: ac prouide hoc in publicatu
viliarium cedit.

23 Non valer autem praedicta clauilia, ut can non in familiis favouer, sed possellet; maioratus deinceps quis adiusta sit. Ut si unius auctor precipet, nec momento committat maioratus ad hunc perire, sed ad ilium possellem, quia nus et cum confusione dignum perpertaret, duplo officio illi nulla, & idea ea non obstante perirent a die delicti ad fiduciam, dum possellet ille viseret. Quippe cum persane de ipsa positione, nec bonis maioratus, nec familiis prospicit illi, sed potius delinquunt, id in fraudem filii credunt, ad quod non se extendit facultas institutensis. *Filius familiis.* S. Dm. el. 2. ss. de legat. Si docent Molinam lib. 4. de primogen. c. vlt. n. 13. & dupl. sequenti, & alter Molina rom. 2. de iustit. dupl. ss. 6. n. 6.

Quare ut adhuc finior he predicta ciuitatis, adveniatur. O 4

responderetur. Ad primum dic id verum esse, dum dominum permanebat apud illum: at cum statim a contentatus, censeatur vocatus sequens successor, ac dominum eorum bonorum in eum transferat, nequeunt fructus in posterum percipiendi confiscari, sed erunt successoris, ac veri illorum bonorum dominii. Ad secundum dic eam prohibitionem non tantum eò tendere, ne successoribus praeditetur in fructibus percipiendo tempore vita delinquentis, sed ne etiam illis in domino praedictetur, quod censor prohibens transferrit in vocatum, statim ac sequitur condemnatio & cum ex fructu in posterum percipiendo. Ad tertium confat ex dictis nu. 12. quippac textus clare loquitur, quando est soluta alieni prohibitio. Rationem autem differunt inter tacitam & expressam alienandi prohibitionem, satis declarauit nu. 15. Ad quartum dic eam solutionem gloria ibidem ad eam esse bonam. Ad replicam dic cum Bologneto eod. §. Dicit. n. 102. aliis referente, quanquam te vera situs in eo euenu nomine creditorum comprehendatur, sive tam opusilium explicare, eò quod potuerit ea confisca conligeret ex causa testamenti, in quo incapax fuit institutus, & poterat dubitari, an ea confisca conligeret simul cum alienacionis proibitione, impedituro bac proibitionem: & ideo edidit texus nunquam eam proibitionem praeditare creditoribus probulentiis, nec si fisco quaunque ex causa confisca bona obprobriensis est delictum. Vels secundum responderet idem auctor, nil absurdum est, si post expressionem generis explicitar species magis digna. Ad quintum dic cum eod Bologneto eod. §. Dicit. n. 84. nullum sua prohibitorio possit impeditre alienationem necessariam, conligerem ex facto, & ex causa ipsius probulentiis, at posse eam quae pender ex causa, & ex facto eius, cui alienatio interdictum. Quippe huius factum nequit successoribus praeditare. Secundum etiam responderet potest, hanc alienationem causa publicationis non reputari, simpliciter necessariam, sed potius voluntariam, ut cum alius late probat Petra desideri omisisti, q. 8. n. 114.) Quid illa dicitur verēcessaria, que principium necessarium habuit: teste Riminaldo consil. 38. n. 42. n. 4. At hoc habuit principium voluntarium, nempe, delictum, ob quod bona publicantur. Ad ultimum dic cum Peregrino de iure fisci lib. 5. tit. 1. n. 101. fine, multum interesse inter causam creditorum, quam de damno vitando tractat, & causam fisci lueri intendit: & ideo ratione dissonare, vt privilegium ea lege in creditorum fauorem inducum, extendatur ad fiscum.

S U M M A R I V M .

Tripli cetero potest maioratus instituiri: n. 34.
An bona maioratus censeatur in perpetuum, ob crimen sodomitiae, laicis, maioratus diuinæ, vel humanae, possessorum illius: Refutatur quadam sententia, n. 35.
Quando maioratus ab eis regio privilegio instituitur, non publicatur in perpetuum ob hac criminis, n. 36.
Quid si bona maioratus a principe alicui, & eius descendentiis, iure maioratus, an publicetur ob crimen laicis maioratus humanae, n. 37.
Quid si res donata est ea bac legi, ut ob hoc crimen non publicetur, n. 38.
An publicetur tunc in perpetuum ob eum heretici aut fidem, n. 39.
Quid si bona maioratus a principe alicui, & eis descendentiis, iure maioratus, an publicetur ob crimen laicis maioratus humanae, n. 40.
An confiscaetur in perpetuum maioratus ob illa criminis tris, quando instituitur ex regio privilegio, in quo apponitur clausula apponit fols, in hoc regno n. 41.
An confiscaetur quando institutor maioratus decerneret, ut ob eam criminis publicetur, n. 42.
Quid si in eis privilegiis non apponatur clausula fols, n. 43.
An violent clausula in regio privilegio apposita, ut non publicetur causa illorum tristri criminis, & an clausula bac tria criminis, quando est sola clausula generalis, ut publicetur, n. 44.
An quando maioratus in regio privilegio, ut ob hac tria criminis publicetur, possit institutor maioratus impedire, n. 45.
Quia quando maioratus non est ex regia facultate institutus, an possit institutor non dicere publicationem ob hac tria criminis, n. 46.
An confiscaetur in perpetuum, quando institutor ex teria ex qua, in parte, in hoc regno, ex regio privilegio, l. 27. Tantum si possessor incidat in hac tria criminis, n. 47.

Quid si maioratus institutus estiam ex regio privilegio, cum auct. illo institutus possit, n. 48.
Quid si solus eam partem vinculo maioratus ab eis regio privilegio, fabricare possit, id est, imperatur eis ad omnium bona vinculum illi subienda, an in eis maioratus consenserit ob hac criminis: an jura paro privilegi indigent. Refutatur opinio, n. 49.
Explicitur sententia Andolorum, n. 50.
Quid si tunc profiteretur instituisse e majoratum virtus illius privilegium, n. 51.
An famam si consilium ad vitandas opiniones, ut institutor profitetur se vela uti virtutis facultate: & an sit consilium, quando institutor maioratus ex regio privilegio, ab eis que non poterat in praedictum de cendere, ut explicare sententia solam ut regia privilegia quod exceperit silentium, n. 52.
Quando maioratus est adeo antiquus, ut de eius institutione non possit, an confiscaetur ob hac tria criminis, n. 53.
An regum consilium ob habeant, aut alia possessorum criminis, n. 54.
An si alter non potest cauere malum publicum, possit & confisca id regni regi aucteris, & familiari quoconque maioratus ex bona patrimonialibus institutus, n. 55.
An ob crimen laicis maioratus diuinæ, vel humanae, possit dominus maioratus, aut solo equum, n. 56.
An quando non confisca maioratus in perpetuum ob hac criminis, confiscaetur sicutus quoad fructus, avarice delinquentes vitiantur, n. 57.
An quando ob hac criminis confisca maioratus in perpetuum, manens in bona libera apud scum, n. 58.
Pof. n. 58 inuenies alia summaria, quae defideruntur.

Hucusque dictum est de bonorum maioratus publicatione ob alia possessoris eius delicta, prater quam delictum laicis maioratus diuinæ, vel humanae, vel lodi-
mæ, at quando delicta sunt hac, est grauissima difficultas, an bona maioratus confiscaetur in perpetuum, & finis fatura tempor apud fiscum, exclusivus vñter suis successoribus, ob hac possessorum criminis, qui non est primus eius institutor. Pecuniariumque dubitandi anfam in his crimini-
bus preberet clausula adiuncta solita in hoc Castille regno in faciliatis regis instituendi hos maioratus, quæ habet, ut ob hec possessorum criminis publicetur, ac in fiscum tran-
ferat. Atque ut difficultas haec endetur, oportet præmitte-
re, posse quadrupliciter instituti maioratus. Primo modo ex bonis patrimonialibus absque illa regia facultate, sed ex solis iuriis communis concessionis, quæ cuilibet integrum est de suis bonis disponere, et si que adiuste quecumque iniusta onera, eò quod nullus haberet heredes necessarios. Secundo modo, quando ex regio privilegio intrinsecus, posse quadrupliciter instituti maioratus. Nec obstat hoc maioratus a principio factus in tacita conditio, ut illorum possessorum seculi principi in bello, eique fideles sint. Quare ratio-
nem consonant, ut ob id crimen cuiuscumque possessorum, re-
deant ad coronam regiam, quasi principi causa ingratiitudinis reuocanti eam donationem. Nec obstat hoc reuocan-
do donationis in causa ingratiitudinis, competere soli donanti, & respectu soli prius donatarii. Ut confitatur ex finali, C. de renovat. donat, vbi cum gloria v. in fiscum, omnes credentes id notant. Quippe donata regi eis, & ceteris possessorum maioratus, ut in hoc Castille regno sic publicetur. Quia in regis privilegiorum concessis in hoc re-
gno ad instituendos maioratus ex bonis patrimonialibus, ea sole ad hanc conditio, ut in perpetuum publicentur ob crimen laicis maioratus, diuinæ, vel humanae, aut lodi-
mæ possessorum. Ergo fortiori ratione censenda sunt concedi bona coronæ regie, iure maioratus, cum eadem condicio-
ne. At existimno non publicari in perpetuum, ob eadum
crimina. Quia cum in his criminiis non inueniatur in-
gratitudine aduersus regem donantem, nec infidelitas in
obsequiis ipsi exhibens, non militant rationes, ob quas n. 57. in fiscum publicari ob laicis maioratus humanae criminis.

Vltimum est, si donatio facta esset a principe seculari, & Pontificis conficationis per eum indicetur ob haec similes, applicantes bona Ecclesie, prout int. g. n. 1. ei, non publicaretur maioratus ille in perpetuum, sed quo-
dā solas communitates vincenti possessorum. Quippe respon-
sio eius proponit ita se habent maioratus ille, ac si ex pro-
prio bonis instituti seceret, necratio conficationis indicatur a principe seculari militat in hoc euenu; nam princeps
ideo suo fisco ea bona applicat ob crimen laicis maioratus
humanae possessorum, quia potest donationem a semper ipso
factam reuocare ob possessorum ingratiitudinem: quod lo-
cum non habet in pena conficationis à Pontifice, & in po-
nit, si donatio bonorum sit a principe seculari facta. Et
ita docet Valdez 1. 2. q. 96. art. 5. disp. 169. c. 4. num. 28. fine, &c. 29.

Secunda conclusio. Quando maioratus regia facultate ex bonis patrimonialibus institutus est, & adiuste clausula fols aperte in hoc regno in ea facultate, nemque, ut
ea bona publicetur ob crimen laicis maioratus, diuinæ,
vel humanae, aut lodi-
mæ possessorum, si hic in aliquod il-
lorum incidat, confiscaetur in perpetuum, nec ad alios vo-
catores transire. Quippe cum princeps ea facultatem cum
honore concedat, ea vñtis in constitudo maioratu-
sum, censetur bona illius perpetue ob hac criminis confi-
cationis subincere. Atque ita docent Molina 2. de primis l. 1. n.
10. & l. 11. n. 57. & l. 4. n. 63. Greg. Lopez l. 6. v. Quia laicis
non pudiens, q. 2. tit. 11. partit. 6. Ant. Gomez l. 40. Tauri, n. 91. col. 4.

& col. vlt. Meres de maioratu, in priori edit. p. 4. q. 23 n. 23. Cartera in sua questione, criminalibus, ita de quæst. tangentibus punitionem delictorum, c. i. n. 52. dicit Molina Societas Iesu tom. 3, de inst. diff. 582. n. 1. & diff. 657. n. 2. initio.

42 Inio idem probat Meres e n. 23 quando solus institutor majoratus decerneret bona illius ob haec tria crimina publicari. Quod valde conductus ad coherendos successores ab his crimibus perpetrandis. Et placet milii.

43 Sed specialis difficultas est de hac confusione, quando ea clausula non apponitur in regio priuilegio, nee in majoratu institutione. Videtur enim adhuc e posse ea bona ex tribus his crimibus in perpetuum confiscari. Quia clausula omisla censetur apollita, quoties ferri semper apponi solet, l. fin. C. de fiduciis. Et notare communiter scientes, c. Cum M. de const. Secundò, quia cum hic majoratus ex regia facultate pendat, censetur ea bona a principiis peccatorum donata: hac autem publicari ob haec tria crimina in perpetuum dixi n. 37. At dicendum est tunc non confiscari in perpetuum. Primo, quia ea communis regula, ut clausula solita a principe apponi, censetur apollita, tunc habet verum, quando facultas expediti non soleratque ea, secus quanto interdum cum ea, aliquando autem ab ea expedire, prout hic contingit, quamvis prior expediendi modus sit frequenter. Vt cum Bartolo, Baldio, & aliis probat Molina de primogen. statim referendus. Secundò, quia quod iuxta ipsius rei naturam, & iuri dispositionem omittitur, non est sufficiendum ac censemendum apponi. At iuxta ipsius rei naturam, & iuri dispositionem, majoratus minime ex his tribus crimibus in perpetuum publicari. Tandem, quia ea regula, ut donatio facta ex alienis facultate censeatur ab ipso fieri, intelliguntur, quando res donata est ipsius rei clementiam. Erude rationes in contrarium adducte & cessant. Atque hanc sententiam amplectitur Molina lib. 4. de primogen. vlt. a. n. 64. vrgue ad 67. quamuis e n. 67. aliquantulum trepidet, & dicat deliberandum amplius esse, cum causa contigerit, praesertim si de facultatis recentioribus agatur. Quod haec nunquam concedantur, nisi his crimibus exceptis, quare ex hiis clausula omisla censetur suspecta de falsitate, nisi ex delibera principio voluntate eam omisla esse constet. Nam deuiantia à communis stylo hanc suspicione habent. Vt ex multis probat Lelius c. 2. n. 16. 16. de rescript. Sed hanc partem abhinc hoc dubio sustinet Ant. Gomez l. 40. Tauri. n. 91. col. 5. Molina Societ. Iesu tom. 3, de inst. diff. 657. n. 2. vers. Quando in facilius regis. Quare audiendum non est Cartera in sua questione, criminal. sit de quæst. tangentibus pannionem delicti, c. i. n. 52. vers. Quando dictum, ubi ait non tantum publicari majoratum ob haec tria crimina, sed ob quæcumque alia, ob quæ publicari bona liberta. Dicitur autem, quia quae in ipso priuilegio non declarantur, remanent in dispositione iuri communis. Sed haec ratio procedere, si atento iure communis sit publicanus: cuius contrarium confit et dicit.

44 Ex his deducitur primò valere clausulam in regio priuilegio appositam interdicente publicari ob haec tria crimina majoratum. Tum quia ob eam clausulam rationem confiscatur, quod princeps apponit clausulam in priuilegio, vi ob ea crimina conficerit. Ergo integrum est principi confusione impedire, aut non apponendo clausulam, ut conficeret, aut apponendo contraria. Tum etiam, quia non impedit confidatio in delinquientis fauorem, sed totius familiæ innocentis. Et sic docent Molina lib. 4. de primogen. vlt. n. 69 alter Molina Soc. Iesu ed. diff. 6. 7. n. 2. vers. Quia ergo. Ant. Gomez l. 40. Tauri. n. 91. col. 4. Cartera ed. l. 1. n. 51. Qui tamen addit, non facit esse ad hoc clausulam generaliter interdicente publicari, nisi expressa horum trium criminum mentio fiat. At verius credo non opus esse ea specifica mentione. Quia iuxta dicta mihi preced. exiguit specialis clausula, ut ob haec tria crimina publicetur.

45 Secundò deducitur non esse integrum institutori majoratus virtute clausule regis iubentis majoratum publicari ob haec tria crimina, interdicere hanc publicationem, quæcumque clausula eo tendente apposita: quae non obe-

rit huic publicationi clausula ab eo apposita, vt eo ipso, quod majoratus possit sibi tractauerit de aliquo horum criminum perpetrando, aut hora antecedenti transferad viterum vocatum. Quippe id est regia facultatem eldere, ac contra eam diffondere. Et ita docent Molina lib. 2. de primogen. c. 12. n. 57. & lib. 4. c. vlt. n. 63, alter Molina Soc. Iesu ed. 3, de inst. diff. 582. n. 3. ver. illud est. Ducor, quia inserviens majoratum, huc totum, que solam partem vacat ab illo priuilegio instituere, ceteris eiusdem iuri priuilegio, nisi quatenus ex illo redditus sua duplicito finior, ar quatenus reddetur in finior, cetero solam iuri vti. Extratio est, quod petens priuilegium ad institutum majoratum, id petat, quo securus & firmus illum institutus, non verrad infirmius & inutilius sibi ac suis succubis floribus. Quod enim fauore aliquius introductur, non debet eius odium retorqueri. Ut docet regula iuri. Neemirum est hoc, cum habens potestatem ordinariam, & delegatam ad aliquem actum, possit viraga simul, & altera pro parte, & altera pro alia parte, censetur in dubio cameligere, quæ firmata actus vtilior est. Vt probabo lib. 7. huius tractatus, agens de potestate Episcopis ad vincenda beneficia. Cum ergo firmatus majoratus, & ut perpetua eius confiscatio viretur, sit vtilius ut facultate iuri, pro ea parte, ad quam illa sat est, censetur est illa vti, quod hunc effectum sibi vtiliorem & priuilegium, quod effectus alios in quibus vtilior est illius vtilis. Nec obstant in contrarium adducitur. Nam prius argumentum diluitur ex ratione proxime ad ducta. Ad posterius autem factor omnia illa bona admisit nouam majoratus qualitatem: consequentiam autem nego. Quippe non est efficiens majoratus lucubi confidacioni: sed est efficiens priuilegium, quo non censetur institutor vti quod hoc, & ita factor qualitatem illam superuenientem efficiere, ne amplius illa bona valeant perle considerari, quod effectus necessario consurgentes ex majoratus institutione.

51 Imò, quamvis profiteretur instituens se virtute eius priuilegii institutum majoratum, non tamen expresse aliam iuri facultatem excludens, huc possit eum, siue solam partem ab illo priuilegio instituere, credo censetur ita illum eligere facultatem priuilegii, ut aliam non excludat; at prouide condens est ut priuilegium, solum quatenus majoratus reu. in lege maiestatis, diuina, vel humana, & omnes eius successores innocentes, possit viraga rex eos omnes priuare. Quia bonum commune preponit particularium omnino innocentiam, at bene auctoritate eid contingere posse. Quippe non militat ratio, quæ in rege: illi enim priuati poliuntur a rege ei ciceri: hic autem in corpore temporalis cari, a quo coegeratur.

Ex dictis disoluuntur illa quæstio, an ob crimen lese maiestatis, diuina, vel humana possit dominus principialis majoratus iurisdictio solo agnari, ut fieri solet, ob atrocitas possessoris majoratus crimina, iuxta c. Felicit. de penit. in 6. & l. 6. 1. 13. & l. 9. 1. 9. partit. 1. Imò & post ruinam solet rari, & tali seminari. Dicendum enim est, manifestè id fieri posse, quando bona majoratus publicantur in perpetuum ob haec possessoris crimina, eis autem eff. quando in iusta furia dicta nequeunt in perpetuum publicari. Quia (ve optimè docet Bartol. l. 1. S. Seruus, na. 1. f. ad Senatuscons. Syl. lan.) ob viuis delictum nequit diripi domus, in qua ius ultius competit. Atque ita docent Greg. Lopez l. 6. v. Lai cas. 1. 13. partit. 2. Molina lib. 4. de primogen. c. l. n. 75 alter Molina Soc. Iesu ed. 3, de inst. diff. 617. n. 5. Addit tamen viresque Molina male teruan. Quia in huiusmodi euenteribus, in aliorum exemplum, & ob criminis atrocitatibus, solet indicare regulares viuuntas iurius transgreedi. Sed optimè ait Molina Societ. Iesu fieri non debere, nisi facta compensatione valoris domus majoratus, ex aliis delinquentibus bonis ad silicum spectantibus. Atque ita credo ob cautes dictas posse dominum illam diripi. Quod facta has compensationem tregatur modica iniuria lucello, sibus majoratus, atque hunc in iustice coactionis admittendi pretij pro domo præpondent bonum commune, & aliorum exemplum. Atque ratione boni communis integrum est compellere ad res proprias vendendas. Vt ex multis probat Couarr. lib. 3. 7. 1. 14. 1. 8. 8.

52 Venum duo obseruanda sunt. Primi est, in omnibus ea fibus,

Gomez ibi tenuisse, nempe, cum solum bonorum excessum, queaque regio priuilegium majoratum subiungat, nequivant publicandum. Quod idem fore expellebat Greg. Lopez l. 6. v. Quæla non pudesse, q. 2. t. 1. parit. 6. & expellebat Molina Soc. Iesu ed. 3, de inst. diff. 582. n. 3. At in iuriis ex iuriis facultate non conficitur in perpetuum ob haec crimina: ut probauit n. 47. Atque ita docent Molina l. 4. de primogen. c. l. n. 70. & alter Molina l. 3, de iuriis diff. 657. n. 2. vers. Quando non confitatur, i. a. quez. 1. 2. 4. 9. 6. 4. diff. 169. n. 42. Quod tamen optimè limitat Molina Soc. Iesu ed. 3, diff. 582. n. 3. ut potius presumatur institutum ex facultate iuriis communis, præter quam si confitatur non posse quod aliquid, deficienti regio priuilegio: quod ait enim ex illo institutus presumuntur. Quoniam existunt immemorali prescritione, præsumuntur a principio internemis omnia necessaria ad ratiolum, & legitimam possessionem. Ut colligitur ex c. 1. de transcript. in 6. & c. Super quibusdam, §. Præterea, de verb. signis.

Vixima conclusio. Non conficitur regnum ob hæc 54 sum aut alia possessoris crimina: sed h. eo propter illa crimina priuare, devoluntur ad sequentem successorem inoccidentem. Quia in prima populi electione omnes successores instituti sunt suo ordine legumini heredes regni: ac prouide nullas accipi regnum a possesso proprio, sed ab ipso populo eliguntur, quæcadem electrorum in regnis ac in reliquis majoratibus. Atque ita docent Castro l. 1. de iusta heret. punit. casu 7. Decianus prædicta l. 5. c. 4. n. 28. vers. 51. rex. Simanca de Cathol. Inst. 1. 46. n. 75 Molina lib. 4. de primogen. c. l. n. 37. Vasquez l. 2. q. 9. 6. 4. 5. diff. 169. n. 42. Azor t. 1. inst. moral. 8. c. 12. q. vlt.

Si tamen non aliter communi reipublicæ bono consuli possit, nec damna ex regis heret in totum regnum pullulantia caueri valent, iniquum est. Pourfici illud regnum aucter descendantibus Catholicis, illudq; concedere regi Catholicó debellant. Vi bene tradunt Molina ed. 1. vlt. n. 37. Vasquez ed. diff. 169. n. 42. Azor ed. q. vlt. Molina Soc. Iesu ed. 3, de inst. diff. 620. n. 9. & diff. 657. n. 4. Qui in hoc potest loqui optimè addit. item coniungere in majoratum alias instituti ex bonis patrimonialibus: si enim non aliter caueri possit datum publicum, quam priuatum majoratum reu. in lege maiestatis, diuina, vel humana, & omnes eius successores innocentes, possit viraga rex eos omnes priuare. Quia bonum commune preponit particularium omnino innocentiam, at bene auctoritate eid contingere posse. Quippe non militat ratio, quæ in rege: illi enim priuati poliuntur a rege ei ciceri: hic autem in corpore temporalis cari, a quo coegeratur.

Ex dictis disoluuntur illa quæstio, an ob crimen lese maiestatis, diuina, vel humana possit dominus principialis majoratus iurisdictio solo agnari, ut fieri solet, ob atrocitas possessoris majoratus crimina, iuxta c. Felicit. de penit. in 6. & l. 6. 1. 13. & l. 9. 1. 9. partit. 1. Imò & post ruinam solet rari, & tali seminari. Dicendum enim est, manifestè id fieri posse, quando bona majoratus publicantur in perpetuum ob haec possessoris crimina, eis autem eff. quando in iusta furia dicta nequeunt in perpetuum publicari. Quia (ve optimè docet Bartol. l. 1. S. Seruus, na. 1. f. ad Senatuscons. Syl. lan.) ob viuis delictum nequit diripi domus, in qua ius ultius competit. Atque ita docent Greg. Lopez l. 6. v. Lai cas. 1. 13. partit. 2. Molina lib. 4. de primogen. c. l. n. 75 alter Molina Soc. Iesu ed. 3, de inst. diff. 617. n. 5. Addit tamen viresque Molina male teruan. Quia in huiusmodi euenteribus, in aliorum exemplum, & ob criminis atrocitatibus, solet indicare regulares viuuntas iurius transgreedi. Sed optimè ait Molina Societ. Iesu fieri non debere, nisi facta compensatione valoris domus majoratus, ex aliis delinquentibus bonis ad silicum spectantibus. Atque ita credo ob cautes dictas posse dominum illam diripi. Quod facta has compensationem tregatur modica iniuria lucello, sibus majoratus, atque hunc in iustice coactionis admittendi pretij pro domo præpondent bonum commune, & aliorum exemplum. Atque ratione boni communis integrum est compellere ad res proprias vendendas. Vt ex multis probat Couarr. lib. 3. 7. 1. 14. 1. 8. 8.

53 Quartæ conclusio. Quando majoratus est adeo antiquus, ut de eius institutione non constet, non conficitur

sibus, in quibus diximus non publicari maioratus ob crimen laicæ maiestatis, divine, vel humanæ, vel sodomiz possifloris, confitio additum esse non confiscatur in perpetuum; nam de fructibus illius publicandi pro vita possessoris, dicendum est eos confiscari, si non sit expresa alienationis prohibitio, sed sola tacita. Sicur generaliter diximus ob alia crimina n. 8. & seqq.

58 Posteriori, in omnibus casibus, in quibus hucusque diximus bona maioratus publicari in perpetuum ob possessoris crimen manent illa bona apud regem, ut bona libera maioratus vinculo. Quippe variata persona variaatur conditio rei. Ut constat ex l. 8. fin. iuncta glossa. *Cum autem, si decollatur honor. Atque ita docet citatus Iustitia & Baldus, Greg. Lopez. l. 6. v. Quia non puduisse, quod post principium, ruit partit. Atque inde recte inferit, hæc facta confirmatione donera bona successori titulo maioratus, vel ex sua natura erant tā, ut comitatus, marchionatus, vel ducatus, fore illa apud dominatum, tanquam nouum maioratum, & non vt antiquum.*

SUMMARIUM.

An ob institutorum delictum confitetur maioratus in perpetuum? Responsum quedam sententia, n. 59.
Publicatur omnino ob hac crimen, quando est institutus post ea admissa, n. 60.
Quid si crimen non induceret publicationem ipsi iure? n. 61.
Quid si maioratus vinculo. Et ob ea non patitur? n. 62.
An institutus in ultima voluntate, ut testamento, codicille, aut donatione causa mortis, publicetur ob superuentem possessoris delictum? n. 63.
Quid si ante crimen institutus si contractu irrevocabili inter viuos? n. 64.
Quid si era institutus ex regio privilegio continet, ut ob sodiam, crimen laicæ maiestatis, aut humana punitio? n. 65.
Quid si ante crimen institutus erat contractu revocabili inter viuos? n. 66.
An si delinquens renocet illam ante mortem, pertinente ea bona ad fiduciam? n. 67.
An confitetur tunc quod fructus durans vita institutoris, etiam si adhuc clausa transferens ad sequentem vocatum statim ex possessori sententiæ delinqüere, aut si interdista alienatio? n. 68.

59 Hæc autem tertium dictum est intelligendum, nisi maioratus, ille institutus sit ex regio privilegio continentia clausula, ut confitetur ob crimen laicæ maiestatis diuina, vel humana, vel sodomia, runca enim confiscabatur in perpetuum ob institutoris heresem, nisi forte tradiderit filio possessionem bonorum vel scripturam primogeniti, vel sit contractu oneroso institutus ante institutoris heresem, tunc enim ius alteri acquisitionis ante delictum, nequit per fiduciam auferri. Quare aperte tamen semper confitetur maioratus, nisi contractu irrevocabili sit institutus. Quippe in casibus solis, quo excepit, redditur maioratus irrevocabilis; iuxta Regiam, 44. Tauri.

60 At sic distinguendum est. Si maioratus post delictum admissum sit institutus, publicatur in perpetuum facta delicti declaratione. Ratio est manifesta, quia à die delicti erant bona fisco obligata, cui iuri acquitata nequit in institutori præiudicare. Et ita docet dicens eis certum Vasquez, l. 2. q. 9. 6. a. diff. 169. 8. 39.

61 Quod tamen intelligere solis illis criminibus, ob quæ publicantur ipso iure bona, nam quando non ipso iure, solum data confiscatio sententia maioratus institutus irrevocabiliter admisso crimen, ante confirmationis sententiam, non confiscabatur in perpetuum subsecuta postea confirmationis sententia. Sicut nec donatio medio illo tempore facta, iuxta l. Post contractum, 15. ff. donat. Ratio est, quia bona eius delinquens non sunt fisco obligata a die commissi iiii criminis, nec confirmationis illa re trotrahitur ad eam d. em. Ut dicens hoc c. 2. i. 21. n. 33, ac proinde quidquid medio illo tempore gestum est, non cedit in fieri præiudicium, cui nullum inserviat aequitatem. Sic docet Molina Soc. Iustit. 3. de iust. diff. 659. n. 1. At hoc debet intelligi, nisi ea institutio sit in factu tandem facta; sicut de aliis donatoribus tunc facta dicimus eodem c. 21. n. 25, eas post fisco reuocari secura posse sententia.

est cum limitatione dicta num. precedenti ob cande rationem.

67 Subdit tamen Molina Soc. Iustit. eadem n. 1. li delinquens renocer cum maioratum ante suam mortem, eo ipso ea bona ad fiscum pertinere. Id que nulla ratione probatur, sed allegat pro se alterum Molinan. & Ant. Gomez præced videlicet. At contra id dicit, nec ea univerteretur dictum approbo; sed sic distingendum est. Si institutus renocet maioratum ante fiscum sententia declaratoriam, ex bona ad fiduciam pertinet, tanquam facta iam ipsius delinquens, & nulli obligata. Secus autem, si post fidei sententia renocer. Quia ea publicatione bona clauduntur, que unerunt delinquentes, nulli alij obligata: iuxta dicta n. 1. præced. Quod etiam constat, quia donatio facta inter virum & vxorem, cu[m] hunc contractum assimilari diximus n. præced. si publicatione bonorum vii facta renocetur ab ipso iure, non pertinet ad fiduciam. Ut probat lib. 6. de matrim. diff. 17. n. 5.

Demum monerim, casu quo non publicatur maioratus in perpetuum ob institutoris delictum, confitetur in delictum, ut alia ratione aliena ea bona, ita neque delicto. Præterea, quia donations aliae ante delictum factæ neque sunt a fisco reuocari, nisi in eius fraudem factæ sint, l. Post contractum, 15. ff. de donat. Sicuten dicitur esse certissimum, Molina lib. 4. de primogen. c. vlt. n. 18. Sarmiento lib. 3. selectiarum, c. 4. n. 5. Ant. Gomez. l. 2. o. Tauri, n. 91. col. 3. Vasquez l. 2. q. 9. 6. a. diff. 169. 39. & diff. 17. n. 17. Molina Soc. Iustit. 3. de iust. diff. 659. num. 1. Erat hoc etiam causa conferuntur nobilium Siman. an. 59. relatus. Est tamen hoc intelligendum, fiduciam illi fuit acceptata. Ut bene tradit Vasquez co. n. 17. Quia ante acceptationem non est perfecta, nec irreuocabilis, nerationem contractus habet.

Hoc autem tertium dictum est intelligendum, nisi maioratus, ille institutus sit ex regio privilegio continentia clausula, ut confitetur ob crimen laicæ maiestatis diuina, vel humana, vel sodomia, runca enim confiscabatur in perpetuum ob delictum institutoris subsequenti, eodem prorsus modo, quo hucusque diximus confitari ob quodlibet delictum ex his commissum à quounque possessori. Quippe eadem lege strictius est ipse institutor maioratum cum possident. Secus autem dicendum est, si tempore, quo in hæc delicta incidit, non possideret maioratus, sed fideliter tradidisset. Quia eius delictum nequit prajudicare successori, quiam versus dominus eius maioratus erat. Præterea, quia iam ille maioratus non erat inter delinquentes bona.

Vt imo, si maioratus institutus sit inter viuos, non modica est difficultas onus fisco in m. Simanca di contraria. sed libidinum.

66 At sic distinguendum est. Si maioratus post delictum admissum sit institutus, publicatur in perpetuum facta delicti declaratione. Ratio est manifesta, quia à die delicti erant bona fisco obligata, cui iuri acquitata nequit in institutori præiudicare. Et ita docet dicens eis certum Vasquez, l. 2. q. 9. 6. a. diff. 169. 8. 39.

At sic distinguendum est. Si maioratus post delictum admissum sit institutus, publicatur in perpetuum facta delicti declaratione. Ratio est manifesta, quia à die delicti erant bona fisco obligata, cui iuri acquitata nequit in institutori præiudicare. Et ita docet dicens eis certum Vasquez, l. 2. q. 9. 6. a. diff. 169. 8. 39.

tronis confiscari, publicatur enim illi ins pater artis, quod ad heredes extraneos transire potest. Quod à concilio seni colliguntur ex Clem. Pastoralie, §. Ritus de iust. & re iude. Et id dicitur, absque contradictione. Lambetus de iure patronatus, lib. 3. q. 8. 4. 8. n. 10. cap. Bernard. Diaz in sua practica, in noua edit. c. 132. n. 5. Molina l. de primog. c. 24. n. 2.

Canter in sua quest. criminalibus, in de quest. tangentibus panitionem delictorum, c. 1. 50. Nec tunc spectatur an venia principaliter ius patronatus in publicatione, an ramum accelerationis, nec an extirpatur, nec ne, nec an sit generalis omnium bonorum publicatio, an particularis. Quia index Ecclesiasticus porrectus dicitur directe publicare, cum eius in circums scriptuale iudicium. Atque ita aduerunt Lambertinus & Bernardus Diaz. ibidem.

Vlimum est, si sententia iudicis laici, nequit per se & directe publicare ius patronatus, nec eius confitetur valere. Quia cum sit quid spirituale, et extra indicis laici iurisdictionem. Atque ita dicens esse omnium tradit Lambertinus ed. art. 8. n. 11.

Dificultas autem eo pertinet, an quando ius patronatus in natura, ut ad heredes extraneos transire valeat, & sententia est indicis laici omnia patroni bona publicans, confutatur ius patronatus in eius existens publicari accessori. Duplex est sententia. Prior negat; et quod indicis laici portentum excedat disponere de re spirituali. Sic tradit glossa Clem. Pastoralie, v. Subiecta de sent. & re iude. & ibi molina. 7. l. 1. In islam, in principio, n. 1. notarii 2. ff. folio marini. Archid. c. Fidus, 16. q. 7. n. 2. & ibi Bellamer. n. 6. sive. Cardinalis Clem. 2. q. 8. n. 8. de iure patron. Angelus de maleficiis, v. Et eius loci, publicamus, n. 15. Lambertinus ed art. 8. n. 13. & 14. q. 4. & n. 21. q. 4. & Felinus & Quinto, n. 3. de iudicis & ibi Bartholom. 17. Marianus Socinus tunc consilio 51. fine, vol. 3. Francus c. Felius, §. Nullus, n. 2. notarii 2. de pat. in 6. Anch. edens c. Felius, n. 4. notarii 10. Nellus de banitis 1. part. secundi temporis, n. 3. Giges tract de crimine lese maiestatis, lib. 2. n. 10. de panis commitmentum delictum, c. 4. q. 4. Costa. Si pat. part. 2. Trebellianus, n. 7. de restitut. in 6. Frane. Lucanus in priuilegiis, c. 2. part. 2. principala, tit. de publicatione bonorum, num. 8. Matth. de affec. Prepositus, Albericus, Berachinus, Socinus lumen, Cepala, Couradus, Ferretus, Manua, quos refert & sequitur Farinac. in sua practica, in nova editione, tom. 1. p. 1. de delictis & penit. q. 25. n. 15. I. lotus inter confilii criminis Zileti, tom. 1. conf. 130. n. 18. Canter in sua quest. criminalis tit. de quest. tangentibus panitionem delictorum, c. 1. q. 49. Atque videuntur habent sententiam amplecti Chrysanthus in confutanda Burgundia, rubr. 1. 4. in principio, n. 9. & Peregrinus de iure fisci, lib. 5. q. 4. 1. p. 71. Cum hanc retinat in ultimo loco, eti non dicunt cur evadent.

Quidam autem ex his Doctoribus limitant, ut non publicetur in perpetuum, sed solo tempore, quo condemnatus illud habitus erat. Sic dicens forsitan ita esse, & alios allegans, tenet Giges, c. 4. q. 4. Sed si probat Farinac ea q. 25. n. 15. quia ratio ob quam non publicatur, et defensio uti iudicis iudicis laici, quia ratio ex quicunque confitetur perpetua aeternali milita.

Rufus alij ex his Doctoribus assertur, quamus per 7 iudicis fecularis confitentiam nequeat ius patronatus depiri; at studi Ecclesiastico integrum esse post iudicis laici sententiam deo delicto, confitetur ius patronatus, quando ex sua institutione nequit ad heredes extraneos transire. Quod probat regula ab omnibus admissa, quam tradidimus hoc lib. c. 14. n. 5. quæ est. Non transire ad heredes extraneos, non transeat in fiscum. Et in propriis terminis docent Iulius Clarus in sua pract. lib. 5. q. 78. n. 8. Peregrinus de iure fisci, lib. 5. tit. 1. n. 72. & 121.

3 Secundum est, quando index Ecclesiasticus bona pa-

Summa Th. Sanchez Part. I.

P dam

dam publicationis penam à iudice laico inflicta, et quod illa ad ius patronatus extendi nequebat, ratione defectus iurisdictionis in statuere. Atque in hoc casu potest index Ecclesiastis cognoscere, non obstante praemissa iudicis laici cognitione.

- 8 Tandem limitant hi Doctores, ut intelligatur hæc sententia, nisi ius patronatus sit annexum villa aut caffo ilius delinquentis, cuius bona publica tauriuncula enim confessuris ius patronatus publicari. Sic *Gigas* c. q. fine *Lambertonius* q. 8. a. 8. n. 20. *cisa* 8. *Cista* & *Trebellianus*, p. 8. *Farinacius* q. 25. n. 56. & 157. *rbi* cor. *retul* n. 5.
- 9 Hinc infert haec sententia, sicut in confisicatione omnium bonorum facta per iudicem laicum non comprehenditur ius patronatus, iuxta dictam s. à fortiori illud non transire in empore, vendiri à fisco ei bonis. Quia nemus plusiuri in alium transferre potest, quam ipse habeat. Reg. *Nemo plus, de reg. in r. 6. S. Gigas* q. 4. n. 5. *Farinacius* q. 15. n. 55.
- 10 Posterior tentatio (ei tanquam probabilitati adhaereo) ut publicatis omnibus bonis, seu viuenteria delinquenteris hereditate per iudicem laicalem, publicari quoque indirecte & accessoriè ius patronatus. Quia ius index laicus nequeat per se, & directe priuare iure patronatus, potestramen indirecte & accessoriè publicando bona, quibus est annexum. Ita iustitia gloria filii, & propinquis, 16. q. 7. *Abbas* c. *Comitatu*, n. 3. & e. *Nobis*, n. 3. *de iure patr.* & c. *Quanto*, n. 9. *de iudicis*, vñ *Decus in noua edic.* an. 35. vers. *Sed* p. *una opinio*. *Albertus* l. *Si postularerit*, §. *luber*, n. 6. *ff. ad Iulianum de adulto*. *Rochus de Corte de iure patron.* v. *Ipsa* lib. q. 29. n. 69. *Paulus de Cistadensis* in *codem tract.* q. 9. n. 20. & 28. *Galeli*. *Benedictus*. *Rainatus*. *V. Et uxori*, *decis.* q. n. 280. *derefus. Ioan.* *Luparubrica* de *donat. inter vir.* & *xviii. 5. 39. n. 7 vers.* *Ad cuius confirmationem*, *auctoribus deopere* *seculari* *an. 13. 4. salientia* 21. *Julius Clarus in practica criminis* lib. 5. q. 78. n. 8. *Molinus lib.* 1. *de primogen.* c. 24. n. 6. *Perez* lib. 1. *ordina* n. 6. *l. 1. super verbo*, *Si d. que fuerit* q. 8. *Surdus de aliumentis*, p. 9. q. 22. n. 28. *Subditque optimè Molina* n. 8. *abique fundamento villo DD. allegatos* n. 8. *dixit confisicatio villa aut caffo per indicem laicalem*, *confiscare quoque ius patronatus*, non autem publicatis omnibus bonis, aut viuenteria hereditatis.

- 11 Hac autem sententia est intelligenda, dummodo ius index laicus in confisicationis sententia non faciat iuris patronatus mentionem, sed in genere declarat omnia illius delinquentis bona ad fiscum pertinere, & tunc cum illis transferri accessoriè ius patronatus. Neque enim valetur sententia, quod ius patronatus, illius membro fieret; et quod index laicus iuri dictione careat. Sicut vendita bonorum viuenteria transire accessoriè cum illius patronatus, non autem transire facti illius membra, in venditione. Sic tradunt *Abbas*, *Quanto*, n. 9. *de iudicis*, & *ibid Decus in noua edic.* q. 38. *vers. Prudens conclusio*. *Molina lib. 1. de primogen.* c. 24. n. 6. *Peregrinus actus scilicet lib. 5. t. 1. n. 72. fine*.
- 12 Sed difficultas est circa hanc limitacionem, an valeat confisicatio ius patronatus, facta illius mentione cum hac propositione. Cum, ut si dicat sententia laici sic, Publico viuenteria bona cum iure patronatus? Quidam in easimili, neque venditione hereditatis, cui est annexum ius patronatus, autem non transtulerit in venditione, siue eius mentio fiat cum dictione, Cum, ut vendo bonum cum iure patronatus, siue cum dictione. Et, ut vendo bona, & ius patronatus. Dicuntur, quod interdicta iurius patronatus venditoris. Deinde, de iure patronatus, atque adeo transeat vendita bonorum viuenteria, quia tunc non venditur, sed transtulit in consequentiem, & accessoriem. At cum in venditione exprimitur ius patronatus, iam non venit accessoriè, sed perinde est, ac si hereditas illa, & ius patronatus vendatur. Sic *Abbas*, lib. 1. *ad n. 4 de iure patron.* *Felinus* c. *Querlam*, lib. 3. *de monia*. *Lambertonius* de iure patron. lib. 1. p. 2. q. 5. a. 20. *An. 19. Spino Speculo teſſam glōſſam* 4. *principali*, n. 16. Exvidetur tenere *Gutierrez de urameno*, p. 42. n. 4. Atque ius duplicitate intelligere: prius, nisi essent alij comparanti; tunc enim non manaret Ecclesia libera, sed ius presentandi in illis manaret. Quia delictum v-

nus non debet alii nocere. Sic *Canterabiderent*. Posterior, quando nullus ad id ius patronatus est, et in iure ius patr. fecit, sed solo hereditate ius est ad patroni heredes transtulit, ac reliqua eius bona, quibus est annexum: tunc enim sicut reliqua bona auferuntur in perpetuum heredibus condemnari, sic auferetur ius patronatus, & manebit Ecclesia libera. At quando institutor vocat a lios succellentes in id ius patronatus, non manebit libera in perpetuum, sed duranti condemnati vita. Quia tunc non conficiatur in perpetuum docet *Marianus Socin* *Iunior confi*, q. 1. n. 6. vol. 2. *Gigas* de criminis lege maiestate, l. 2. c. 1. *de peccatis committentibus id crimen*, q. 4. n. 4. *Perez* in usus iure*refus*.

5. t. 1. n. 7. *Batardus* ad *Id ius Claram* l. 5. q. 7. n. 16. Et sic in propriis terminis videtur tenere *Canterabiderent*. *[tex ipsi notau] n. 15.* Atque ea est dispartitis ratio, quia in priori calu nullus ius habent heredes ad id ius patronatus, cum illud vocati non sint: sed soli sunt habent ad illud sicut ad reliqua delinquentis bona; ac profunde sicut ob id patr. delictum priuauerit his, priuabuntur etiam illo. At in posteriori calu habentius succedendi post illius patroni vitam, ex iuritoris vocatione: hoc cum iure priuari non debent, nisi durante eius vita. Sicut in reliquo bonis fidicommisio subiectis contingit.

S V M M A I V M.

Fundat, in quo est impositus causus Ecclesie, publicatus ob demissi delictum n. 18.

Explicatur, quando emphyteosis, sine Ecclesiastica, sine seculari, ad reales extraneos translatu*re*.

Neutra conficitur, quando non translat ad heredes extraneos, n. 20.

An conficitur tunc emphyteosis seculari, duranti emphyteosis vita, n. 21.

Quod si Ecclesiastica, n. 22.

Quod si ejus speciali iuris mandati prohibiti*n. 23.*

Ad quem denarii, quando non publicatur, n. 24.

An publicetur *feudis* ad *h* *heredes extraneos translatu*re**, n. 25.

Ad possit domino directe cogitare *co*ij* f*ij* sui* *cam in personam non ita pertinet* alienaria*re*, n. 26.

An tenetur dominus directe ius suum in integrum seruare, & *ex illius vivente* *dominum latere*, & *cum voluntem emere preferre*, n. 27.

*An Ecclesiastica potest ad heredes extraneos translatu*re**, publicatur. *Referens* *quidam sententia*, *ac explicatur*, *quid nomine emphyteosis Ecclesiastica intelligatur*, n. 28.

Explicatur sententia, *ad illam*, n. 29.

An hoc conficitur irrenocibilis, ita ut nequeat Ecclesia intra viam non recurrere. *Referens* *quidam sententia*, n. 30.

Deservit sententia, *ad illam*, n. 31.

An Ecclesia non renocet intra biennium, posse contra eius temporis latram resistit*re*.

An melioratum fidelium recompensatio sententia ad emphyteosam, *soluta emphyteosi*, at ob illam crimen publicatur, *ut possit persister ad dominum directum*. *Referens* *quidam sententia*, n. 33.

Explicatur sententia, *ad illam*, n. 34. *Op. 35.*

Quod si debet esse culpa emphyteosi, *ut ob eam redeat* emphyteosis ad dominum directum cum omnibus meliorationibus, n. 36.

An emphyteosis nominatio sententia, n. 37.

An conficitur *minus* *emphyteosi dare* *ad dominum delictum*, n. 38.

Etenim *quidam sententia*, n. 39.

Q. 18. Q. 20. posterior. An emphyteosis & feudum à delinquenti offert, publicetur inter reliqua eius bona.

Et quidem i. cipiendo ab emphyteosi, res certa est, fundum debet in Ecclesia census publicati o. dominio delictum.

Alcum tenet ad redditus eius census Ecclesiæ c. l. 1. p. 1. n. 5.

Quod census impositione non impedit potest.

nam translatu*re* ad heredes extraneos.

Atque in extraneo eius heredes. De qua re laicu*re* *Caesar* lib. 1. p. 1. n. 5. & *Simancas de Cathol.* *infit.* t. 9. n. 20. & 98. *l. 1. q. 2. 9. 9. 6. art. 5. disp. 169. c. 1. n. 10. fine*. *Ac cor. tom. 1. infit. moral. 1. 8. c. 12. q. 12.*

19 Difficultas autem est de fundo in emphyteosis dato ab Ecclesia, aut ab alio priuato huic delinquenti, an inter eius bona publicetur. Primitere breuissime oportet, quando emphyteosis ab Ecclesia aliqui conciliis translatas in extraneos eius heredes. De qua re laicu*re* *Caesar* lib. 1. p. 1. n. 5. & *Simancas de Cathol.* *infit.* t. 9. n. 20. & 98. *l. 1. q. 2. 9. 9. 6. art. 5. disp. 169. c. 1. n. 10. fine*. *Ac cor. tom. 1. infit. moral. 1. 8. c. 12. q. 12.*

Difficultas autem est de fundo in emphyteosis dato ab Ecclesia, aut ab alio priuato huic delinquenti, an inter eius bona publicetur. Primitere breuissime oportet, quando emphyteosis ab Ecclesia aliqui conciliis translatas in extraneos eius heredes. De qua re laicu*re* *Caesar* lib. 1. p. 1. n. 5. & *Simancas de Cathol.* *infit.* t. 9. n. 20. & 98. *l. 1. q. 2. 9. 9. 6. art. 5. disp. 169. c. 1. n. 10. fine*. *Ac cor. tom. 1. infit. moral. 1. 8. c. 12. q. 12.*

Et quidem *Ruimus* ibid. assert, siue emphyteosis illa redeat statim ad Ecclesiam, sine ad illam vocatis:

hoc non credo, quia id prilegium in Ecclesia fauorem induxit extenderat alios priuatos non debet, quare tunc fructus illius fructibus, perinde ac fructu in emphyteosi non Ecclesiastica. Quod ex verbis citatis d. *Felicis* colliguntur aperte, *lib. Liber ad Ecclesiam revertantur*. Ergo locum id prilegium est, quando emphyteosis ad Eccleiam dedit, quando autem hoc contingat, dicitur n. seq.

Summa Th. Sanchez, pars 1.

- 23 Idem circa hanc facultatem monuerim, si vltra tacitam legis prohibitionem alienandem emphyteosis, esset specialis alia ius alienandae prohibito, non pertinente ad fiscum nisi fiscum durant delinqentis vita, sed ad frequentem fuc*s*. Sicut sit emphyteosis Ecclesiastica, sine secularis. Quod conitare dicitur c. prae*c*. num. 50, sibi contra alios ibi n. 14, relatos sustinuit hoc operari ex prof*e*am alienandam prohibitionem. Atque in propriis terminis docent *Bosius* in sua *practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. Hieron. *Gabriel* conf. 73, n. 13, vol. 2. Quid extendi & limitari debet, prout extendimus & limitauimus c. prae*c*. n. 18.
- 24 Posterior difficultas est. An emphyteosis non transiens ad heredes extraneos, & ob id non publicata cum reliquo delinqentis bonis, sed ead semper ad dominum directum? Nam *textus* & *versus* *Siqua* ver*d*, dep*n*, in 6, exp*re*sse determinat feuda & locationes, in quibus clauduntur emphyteosis, debere redire ad Ecclesiam. Atid intelligi debet, quando non sunt alii ad eam vocati, & ita deuenire ad fiscum perperuo debebar, & ita similitudine emphyteosis secularis redire ad dominum directum. At si alii sunt vocati, ut si eti*re* concessa pro illo reo, & fuis*er*it, aut alia pet*io*, deuenient sequentem vocatum. Quid nulla & quicquid patitur, ut quando emphyteosis qualisunque non poterit vi inuestitura deuenire ad fiscum, ob delinqentis crimen, spoliuentur illa ratione eius delicti, qui vi inuestitura ad illam vocantur. Atque docent *Ruinus* conf. 25, n. 12, vol. 5. *Molinat* tom. 2, de *insti*, diff. 481, col. 3, cond. 3, unct*a* col. 4, *versus* *Dicitur* & *emphyteosis*. Qui optimè addit*io* hoc intelligit, quod in sequentes vocari sunt iurius successio*n* capaces; quid si omnes illi sunt succeedendi incapaces, redire ad habentem dominium directum, & cum illo co*solidari*? Atque idem *Molinat* ibi, col. 5, *versus* *Addit*io** est, explicat hoc addi*ti*, propt*er* filios eius qui committit crimen laesa maiestatis humanae, qui eti*re* vocari sint, succ*ed*endi incapaces sunt in eam, it*x* x*lima* voluntate sit in*titutio*: & in regno *Lutifano*, quamvis ex donatione aut alio contr*actu* inter*vino*s, et*re* iure commun*i* & *Castelle*, solum sint incapaces, quando ex *vlima* voluntate. Quid etiam nos dicimus? 9. n. 11.
- 25 Secunda conclusio. Si emphyteosis non sit Ecclesiastica, id est, accepta ab Ecclesia, sed ab aliis, & possit ad heredes extraneos tranferre, publicatur cum car*er*is emphyteosis bonis, & fiscus erit deinceps emphyteota habentem dominium directum. Quia quia ad heredes extraneos deuenire possunt, non existente alia speciali prohibitione, possunt quoque ad fiscum deuenire. Ut probant cap. 14, n. 5. Nec est aliqua specialis ratio hac emphyteosis inter*com*demnati bona existente excip*er*it. Et in docent *Bartol.* I, si *summa* 15, 8, si *de vedi galibus*, n. 6, *versus* *damno infuso*, & ibi *Alez* n. 36. *Molinat* n. 5, idem *Imola*, *Ex parte*, n. 22, de *feudis*. *Baldus* conf. 185, n. 1, vol. 1, *Bartol.* *Socinus* conf. 121, n. 18, vol. 4, & conf. 266, n. 2, vol. 1. *Ruinus* conf. 117, n. 1, & conf. 135, n. 10, vol. 1. *Beronus* conf. 114, n. 14, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in *sua practica*, in *nova editio*, c. 132, n. 4. *Bosius* in *sua practica*, tit. de *bonorum publicatione*, n. 60. *Quemada* in *fus*er*is*, *scilicet* *ibis*, qu. 11. *Inlus Clarius* in *sua practica*, l. 4, 8. *Emphyteosis*, q. 29, n. 19, *versus* *Tu dis.* *Simanca* de *Cathol. insti*, t. 5, 9. 97. *Plotius* in *confusa criminalibus*, t. 1, conf. 130, n. 1, vol. 1. *Anchis* in *rep*c**. *Pofusti*, n. 55, 9, *versus* *comper Bern.* *Diaz* in <